

9. februar 2018

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 20. februar 2018

- 1) Anbefalinger vedr. bæredygtig finansiering
  - *Udveksling af synspunkter*
  - KOM-dokument foreligger ikke* 2
  - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 2) Rådets henstilling om decharge til Kommissionens budgetimplementering i 2016
  - *Rådskonklusioner*
  - KOM-dokument foreligger ikke* 9
  - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 3) Retningslinjer for EU-budgettet i 2019
  - *Rådskonklusioner*
  - KOM-dokument foreligger ikke* 24
  - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Drøftelse af anbefalinger vedr. bæredygtig finansiering ("sustainable finance")

1. Resumé

Kommissionen nedsatte i december 2016 en højniveau ekspertgruppe vedr. bæredygtig finansiering ("sustainable finance"). Ekspertgruppen har 31. januar 2018 offentliggjort sin rapport og anbefalinger. ECOFIN ventes 20. februar at drøfte ekspertgruppens rapport og anbefalinger, og Kommissionen ventes i marts at offentliggøre en handlingsplan for bæredygtig finansiering, bl.a. baseret på rapportens anbefalinger.

Regeringen ønsker generelt at fremme den finansielle sektors bidrag til den grønne omstilling. Det vurderes umiddelbart, at rapportens anbefalinger overordnet ser fornuftige ud.

2. Baggrund

Kommissionen nedsatte i december 2016 en højniveau ekspertgruppe vedr. bæredygtig finansiering ("sustainable finance"). Arbejdsgruppen fik til opgave at komme med anbefalinger til hvilke tiltag, der kan sikre at 1) den finansielle sektor bidrager til at kanalisere investeringer i den grønne omstilling, og 2) at det finansielle system er robust over for klimarelaterede risici. Arbejdsgruppen offentliggjorde 13. juli 2017 en foreløbig rapport med anbefalinger.

Bl.a. på den baggrund har Kommissionen allerede stillet forslag til tiltag der skal bidrage til, at det finansielle system bidrager til den grønne omstilling. Fx foreslog Kommissionen i forbindelse med forslag til revision af de europæiske finansielle tilsynsmyndigheder i efteråret 2017 at præcisere, at disse generelt skal tage hensyn til miljømæssige, sociale og governancerelaterede faktorer i deres virke, og skal fremme bæredygtig finansiering under hensyn til den finansielle stabilitet. Der henvises til grund- og nærhedsnotatet om forslag til revision af de europæiske finansielle tilsynsmyndigheder, som blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 15. december 2017.

Derudover har Kommissionen også bebudet, at den i 1. halvår 2018 vil komme med yderligere tiltag på området. Kommissionen ventes i marts at vedtage en handlingsplan for fremme af bæredygtig finansiering. Kommissionen har bekendtgjort, at den som led i denne handlingsplan bl.a. overvejer at stille forslag til, at:

1. **Integrere bæredygtighed i finansielle forvalteres investeringsmandater/tillidsforpligtelser ("fiduciary duty").** Dette for at gøre det klart, at en finansiel forvalter fortsat skal leve op til sine forpligtelser om at maksimere kundens afkast samtidig med, at bæredygtighed indgår i kriterierne for investering.
2. **Styrkelse af bæredygtighedsaspekter af de finansielle tilsynsmyndigheders mandater.** Dette for at styrke tilsynsmyndighedernes muligheder for at identificere, rapportere om og adressere de risici, som manglende opmærksomhed på bæredygtighed kan medføre. Det kunne fx være risici

som kan følge af, at et finansielt institut er meget eksponeret til industrier, der er udsatte i tilfælde af store udsving i CO2-priser.

3. **Lavere kapitalkrav for banker mm., når de foretager grønne investeringer**, for at fremme sådanne investeringer.
4. **Udvikle et klassifikationssystem ("taksonomi") for bæredygtige aktiver**. Dette skal fremme udviklingen af finansielle produktstandarder baseret på denne taksonomi. Fx kunne man med taksonomien definere investeringer i særlige sektorer eller aktiver som værende grønne – fx vindmøllesektoren.

Ekspertgruppen har 31. januar 2018 offentliggjort den endelige rapport. Kommissionens ventes at tage højde for ekspertgruppens rapport i sin handlingsplan.

3. Formål og indhold

Der ventes på ECOFIN 20. februar en overordnet drøftelse af ekspertgruppens rapporten og dens anbefalinger. Ekspertgruppens endelige rapport indeholder 8 centrale anbefalinger, som vurderes at være særligt effektive og/eller at adressere særligt vigtigt områder. Disse 8 anbefalinger er:

1. Udvikle et **klassifikationssystem (taksonomi) for bæredygtige aktiver, frem mod 2020**. Det foreslås, at EU udvikler et klassifikationssystem for bæredygtighed, der fx skal indeholde kategorier som klimaforebyggelse og – tilpasning. Dvs. klassifikationen skal fx dele aktiver eller investeringer op i, hvorvidt de bidrager til disse mål. Klassifikationen kan fx som udgangspunkt vedrøre bæredygtighed ift. klimaforandringer, og med tiden blive udvidet til bredere miljømæssige og sociale kriterier såsom bevaring af naturressourcer, forureningsforebyggelse og -kontrol samt adgang til mad og infrastruktur. Taksonomien skal være konsistent med fx FN's verdensmål og klimaaftalen fra Paris og trække på eksisterende klassifikationssystemer i fx EIB.
2. Udvide principperne for **finansielle forvalteres investeringsmandater/tillidsforpligtelser** med bæredygtighedskrav. Den finansielle regulering definerer principper, som forvaltere af andres midler bør efterfølge – fx at operere forsigtigt og i klientens interesse. Principperne bør udvides, så der også kan tages hensyn til bæredygtighed i investeringer, således at klienternes præferencer ift. bæredygtighed afdækkes og afspejles i investeringerne (det vurderes af ekspertgruppen, at klienterne i dag lægger relativt stor vægt på bæredygtighed).
3. Styrke **bæredygtigheds-rapporteringskrav** til virksomheder inkl. finansielle institutter. EU's regler bør styrkes så virksomhederne i højere grad sikrer gennemsigtighed ift. muligheder og risici relateret til klimaforandringer, herunder bør regler i stil med nylige anbefalinger på området fra G20's Financial Stability Board implementeres¹.

---

¹ Anbefalingerne blev offentliggjort i juni 2017 og lægger op til klimarapporteringskrav på fire områder: styring (bestyrelsens og direktionens rolle i vurderinger af klimarisici/-muligheder), strategi (klima-relaterede risici/-muligheder og deres

4. Styrke **individuelle investorerers adgang til og information om grønne investeringer**. Udbuddet af investeringsprodukter baseret på bæredygtighed udgør en meget lille del af markedet, trods indikationer af stor efterspørgsel fra individuelle investorer. Det foreslås derfor bl.a., at det gøres obligatorisk for investeringsrådgivere at spørge til klienternes præferencer ift. bæredygtige investeringer (i forventning om, at dette kan øge udbuddet af grønne produkter), og at investeringsfonde rettet mod individuelle investorer pålægges krav om offentliggørelse af lettilgængelige og letforståelige oplysninger om bæredygtighed.
5. Udvikle konkrete **grønne EU-standarder for finansielle produkter** baseret på ovennævnte overordnede klassifikationssystem af de underliggende aktiver og på eksisterende markedsudviklede principper for grønne finansielle instrumenter. Det foreslås konkret at starte med at udvikle en standard for, hvad der forstås med en **”grøn” obligation**, på samme måde som der findes en klassifikation for økologi på tværs af EU. Fx kunne en grøn obligation defineres som værende en obligation, hvor en vis andel af provenuet går til at finansiere grønne investeringer. En fælles standard kan bidrage til at øge gennemsigtigheden med den bagvedliggende investering og der sikres troværdighed om, at investeringen i realiteten er grøn.
6. Oprette **”Sustainable Infrastructure Europe”**. En rådgivnings- og ”match-making”-institution (baseret på eksisterende institutioner) der matcher private investorer og offentlige (lokale) myndigheder. Det skal adressere de udfordringer, som myndighederne kan have ift. at infrastruktur-projekter (herunder grønne) kan have svært ved at tiltrække privat medfinansiering.
7. Fremme **fokus på bæredygtighed i finansielle virksomheders ledelse**. De relevante tilsynsmyndigheder foretager allerede i dag vurderinger af direktørers og bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed (”fit and proper”-vurderinger) baseret på krav i den finansielle lovgivning. Det foreslås, at kravene til disse vurderinger udvides til eksplicit at omfatte ledelsens evner til at håndtere bæredygtighedsrisici og forstå aktionærers og klienters interesser ift. dette.
8. **Klargøre og styrke de europæiske finansielle tilsynsmyndigheders (ESA’erne) rolle fsva. bæredygtighed**. Herunder anbefales det, at ESA’ernes mandat udvides ift. bæredygtighed, at Kommissionen gør det klart, hvordan tilsynsmyndighederne skal tolke dette mandat, og at ESA’ernes risikoovervågning udvides med længere tidshorisonter ift. bl.a. klimaudfordringer. Anbefalingerne præciserer nogle af de konkrete måder hvorpå ESA’erne kunne tage højde for bæredygtighed.

---

effekt på virksomheden og dens strategi), risikostyring (hvordan klimarisici identificeres, vurderes og håndteres) samt indikatorer og mål (de indikatorer og mål som virksomheden bruger til at vurdere klimarisici/-muligheder).

Udover hovedanbefalingerne indeholder rapporten en lang række øvrige anbefalinger, der gennemgås i *bilag 1*.

Ekspertgruppen har drøftet argumenter for og imod lavere kapitalkrav til banker mm. for grønne investeringer, og rapporten anbefaler på dette område, at en evt. indførelse heraf kun bør ske på baggrund kvantitativ analyse der viser, at der er tilsvarende lavere risiko på sådanne aktiver, som ikke fanges af gældende opgørelsesmetoder for kapitalkrav.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning til anbefalingerne kendes endnu ikke. Europa-Parlamentet har dog tidligere opfordret til en strategi for integration af miljømæssige, sociale og governancerelaterede faktorer for multinationale selskaber og virksomheder i deres forretningsmodeller og institutionelle investorer i deres investeringsstrategier med henblik på at flytte midler til bæredygtig finansiering og opgive fossile brændstoffer². Europa-Parlamentet har desuden opfordret til, at der indføres en Europæisk Social Mærkning af virksomheder³.

5. Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet vurderes at være overholdt, idet både den finansielle regulering og miljø- og klimarelaterede emner har en lang række grænseoverskridende aspekter, som bedst håndteres i fællesskab via gode rammer på EU-niveau.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Gældende dansk ret på området og de lovgivningsmæssige konsekvenser herfor, vil blive vurderet nærmere i forbindelse med de kommende konkrete lovforslag.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Anbefalingerne har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Anbefalingerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Det kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, hvis forslagene implementering bidrager til, at den finansielle sektor på et sundt grundlag i højere grad kan bidrage til at finansiere og generelt fremme den grønne omstilling.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Anbefalingerne har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Statusorienteringen har ikke været i ekstern høring.

---

² Jf. Europa-Parlamentets resolution P8_TA(2017)0315, pkt. 58, af 6. juli 2017.

³ Jf. Europa-Parlamentets draft report 2016/2237(INL)

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at tage positivt imod rapportens forslag, men de nærmere holdninger kendes ikke.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side vurderes det overordnet, at den private sektors bidrag er centralt for at nå miljø og klimamål nationalt, i EU og globalt. Det er derfor væsentligt, at der sikres ordentlige rammevilkår for, at både finansielle og ikke-finansielle virksomheder kan bidrage til denne omstilling. Fra dansk side lægger man i den forbindelse vægt på, at regler og standarder er klare, forudsigelige og omkostningseffektive.

Anbefalingerne vurderes generelt fornuftige, omend der ikke er foretaget en nærmere vurdering af hvert enkelt forslag. Anbefalingernes fokus på at få etableret et klassifikationssystem og derefter standarder for grøn finansiering flugter godt med regeringens fokus på EU-standarder som driver for miljø og klimapolitikken generelt. Forbedret information om finansielle og ikke-finansielle virksomheders miljøprofil kan potentielt være nyttig ift. at fremme investeringer i den grønne omstilling, da det giver investorer mulighed for at træffe valg under bedre information. De konkrete rapporteringskrav bør dog indrettes således, at de giver investorer mest mulig information og samtidig er mindst muligt byrdefulde for virksomhederne.

Det er derudover vigtigt, at eventuel integration af grønne kriterier i den finansielle regulering ikke ændrer på det primære formål med den finansielle regulering, dvs. sikring af finansiell stabilitet. Kapitalkrav o.l. bør først og fremmest afspejle finansielle risici, ikke andre ting. Det således er positivt, at rapporten ikke anbefaler lavere kapitalkrav for grønne investeringer, uden at der er tilsvarende lavere risiko på aktiverne.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Bilag 1. Øvrige anbefalinger

1. Foretage **en undersøgelse af tendenser til kortsigtet tænkning** i investeringsbranchen (som fx ikke tager højde for klimavirkninger og -risici på langt sigt) og overveje, om det giver anledning til at **justere lovgivningen**.
2. Styrke borgernes **adgang til information** om bæredygtig finansiering og fremme borgernes **finansielle forståelse** ("financial literacy").
3. Oprette **et EU-agentur, der kan analysere udviklinger og udfordringer relateret til bæredygtig finansiering** som grundlag for politiske beslutninger.
4. Fremme at der tages højde for bæredygtighed i udviklingen af **markedsindeks** for fx aktier (det danske C20-indeks er et eksempel på et aktieindeks). Det kan fx ske ved at arbejde for, at internationale principper for gennemsigtighed i markedsindeks og metoder til sammensætning af markedsindeks kommer til at omfatte bæredygtighedsaspekter, og at Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) udvider sine vejledning om rapportering om markedsindekser med krav om øget gennemsigtighed ift. bæredygtighedsaspekter ved indeksene.
5. Tilpasse **regnskabsstandarder**, så det sikres at bæredygtige udgifter bogføres på en passende måde.
6. Fremme investeringer i **forbedringer af energieffektivitet**, fx gennem indsamling af data for, hvordan sådanne investeringer kan øge værdien af bygninger o.l.
7. Foretage **"bæredygtigheds-tests" ved udvikling af finansiel lovgivning**. Fx i forbindelse med eksisterende konsekvensvurderinger.
8. Bruge EU til at **fremme bæredygtig finansiering på internationalt plan**, fx via bilaterale aftaler og indflydelse i G7, G20 og FN.
9. Fremme bæredygtighedsfokus i **banksektoren**, fx via udbredelse af best practice for risikovurderinger, og ved at Kommissionen inkluderer bæredygtighedsaspekter sin vurdering af, hvordan implementeringen af nye Basel-krav påvirker banksektoren.
10. Fremme bæredygtighedsfokus i **forsikringsbranchen**, fx ved at sikre gennemsigtighed ift. forsikringsselskabers risici og muligheder fsva. klimaforandringer og fjerne barrierer for, at selskaberne kan investere i grønne aktiver.
11. Fremme bæredygtighedsfokus hos **kapitalforvaltere**, fx ved at sikre de rette ledelsesmæssige kompetencer ift. bæredygtighed og sikre, at klienternes præferencer for bæredygtighed afspejles i investeringerne.

12. Fremme bæredygtighedsfokus hos **pensionsfonde**, fx ved at pålægge pensionsfondene at spørge kunderne om deres præferencer for bæredygtighed og tilpasse investeringsstrategien efter dette.
12. Fremme bæredygtighedsfokus i **kreditvurderingsbureauer**, fx med krav om, at kreditvurderinger tager højde for holdbarheds-/klimarisici.
13. Opfordre **finansielle centre og børser** til at fremme grønne investeringer, fx gennem separate lister for denne type investeringer.
14. Udstikke retningslinjer til **investeringskonsulenter** (dvs. eksterne rådgivere for institutionelle investorer) om deres ansvar ift. viden om bæredygtige investeringer mv.
15. Fremme bæredygtighedsfokus i **investeringsbanker**, fx ved at undersøge, om intern praksis i investeringsbankerne kan hindre bæredygtig finansiering.
16. Fremme et **socialt fokus**, fx ved at identificere sociale indikatorer (fx baseret på FN's Verdensmål) til vurdering af effekten af EU-forslag, indføre en Europæisk Social Mærkning ("European Social Label") af virksomheder eller inkludere sociale betingelser i den Europæiske Investeringsplan, EFSI.
17. Beskytte **naturressourcer**, fx ved at fremme standarder og gennemsigtighed vedr. naturressourcer relateret til finansielle virksomheder og fremme finansiering af projekter rettet mod at skåne naturressourcer.
18. Fremme bæredygtigt **landbrug**, fx med rapporteringskrav som dækker udnyttelsen af naturressourcer, som sikrer at investorer kan træffe informerede beslutninger, og ved at skabe bedre finansieringsadgang for landmænd med bæredygtigt fokus.
19. Fremme bæredygtigt **fiskeri**, fx ved i samarbejde med NGO'er og investorer at udvikle principper for bæredygtig investering i fiskeri.

Dagsordenspunkt 2: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2016

1. Resume

ECOFIN forventes den 20. februar 2018 at vedtage Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af 2016-budgettet. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

Revisionserklæringen for 2016 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskaberne rigtighed. En positiv erklæring for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed for indtægterne og udgiftsområdet administration samt for den del af udgiftsområdet "naturressourcer", der vedrører markedsstøtte og direkte støtte. Disse områder vurderes at være uden væsentlige fejlforekomster, dvs. med en estimeret fejlrate på under 2 pct. af transaktionerne. En negativ erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne "konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse", "økonomisk, social og territorial samhørighed", "naturressourcer" (såvel som helhed som den del, der vedrører udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri) samt "et globalt Europa". Den estimerede fejlforekomst på disse udgiftsområder overstiger 2 pct. og anses derfor som væsentligt fejlbehæftede.

Retten skønner, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er faldet fra 3,8 pct. i 2015 til 3,1 pct. i 2016. Fejlratene er faldet inden for alle budgettets udgiftsområder. I ca. halvdelen af de reviderede udgifter estimeres fejlforekomsten til at være under væsentlighedstærskelen på 2 pct. Retten afgiver derfor for første gang siden 1994 en erklæring med forbehold i stedet for en afvisende erklæring.

Regeringen finder det ikke tilfredsstillende, at Revisionsretten på 4 ud af 5 udgiftsområder afgiver en negativ erklæring, om end det er positivt, at der er sket et fald i fejlraten fra 2015 til 2016. Det er en fortsat prioritet for regeringen, at der arbejdes hen imod en revisionserklæring med færre forbehold. Der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende budgetimplementering. Regeringen lægger derfor vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes for at reducere fejlraten, ligesom det prioriteres højt at fokusere på regelforenkling.

Regeringen har i forhandlingerne arbejdet for, at der i Rådets henstilling fokuseres på særligt fire prioriteter: For det første, at fejlraten trods den forbedrede Revisionserklæring er for høj; for det andet, at alle aktører, som forvalter EU-midler, er deres ansvar bevidst og søger at minimere fejl; for det tredje, at der sikres fokus på simplificering; og for det fjerde, at indsatsen for at nedbringe fejlraten koncentrerer sig på de områder, hvor fejlforekomsten er særlig høj, og på de mest udbredte fejltypen. Idet disse prioriteter i vid udstrækning er afspejlet i Rådets henstilling, finder Regeringen det hensigtsmæssigt, at man fra dansk side tilslutter sig Rådets henstilling og anbefalingen om, at Europa-Parlamentet giver decharge til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2016.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Revisionsretten præsenterede den 7. november 2017 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2016. Rådet tog præsentationen til efterretning.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for disse institutioners dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Retten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Retten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau⁴ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Retten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

---

⁴ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af ”den mest sandsynlige fejlforekomst”.

3. Formål og indhold

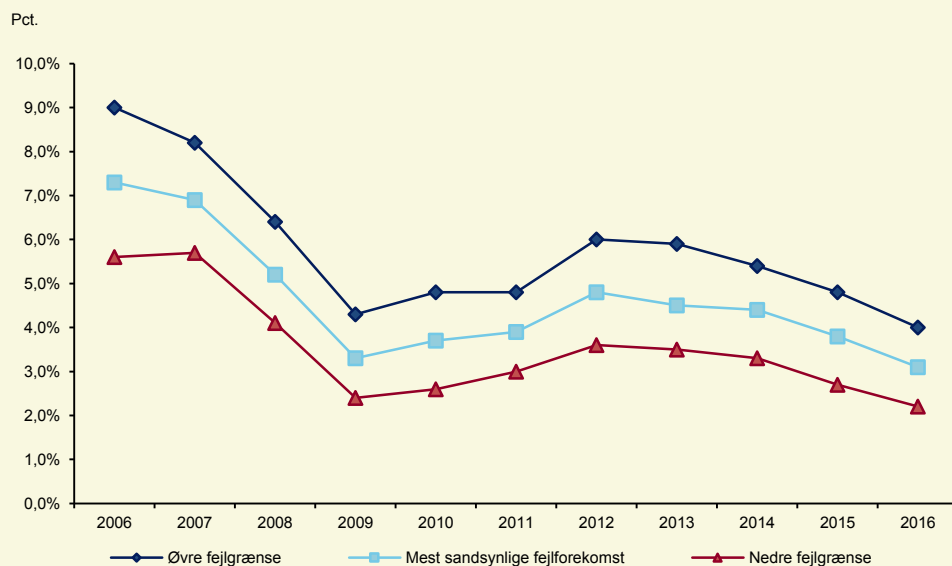
Revisionsretten giver for tiende år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Retten følgende:

Retten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter samt betalinger og underliggende transaktioner på administrationsområdet, idet den estimerede fejlrate er under 2 pct.

Retten giver en *negativ erklæring* om de underliggende betalinger på de øvrige udgiftsområder, hvor fejlraten er højere end 2 pct. Dette drejer sig om 1a ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse”; 1b ”økonomisk, social og territorial samhørighed”, godtgørelsesbetalingerne under 2 ”naturressourcer” samt 4 ”et globalt Europa”.

Revisionsretten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 3,1 pct. Der er tale om en forbedring i forhold til de seneste år. I 2015 lå den anslåede fejlforekomst på 3,8 pct., *jf. figur 1*.

Figur 1**Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlforekomst for EU-budgettet som helhed (2006-2016)**

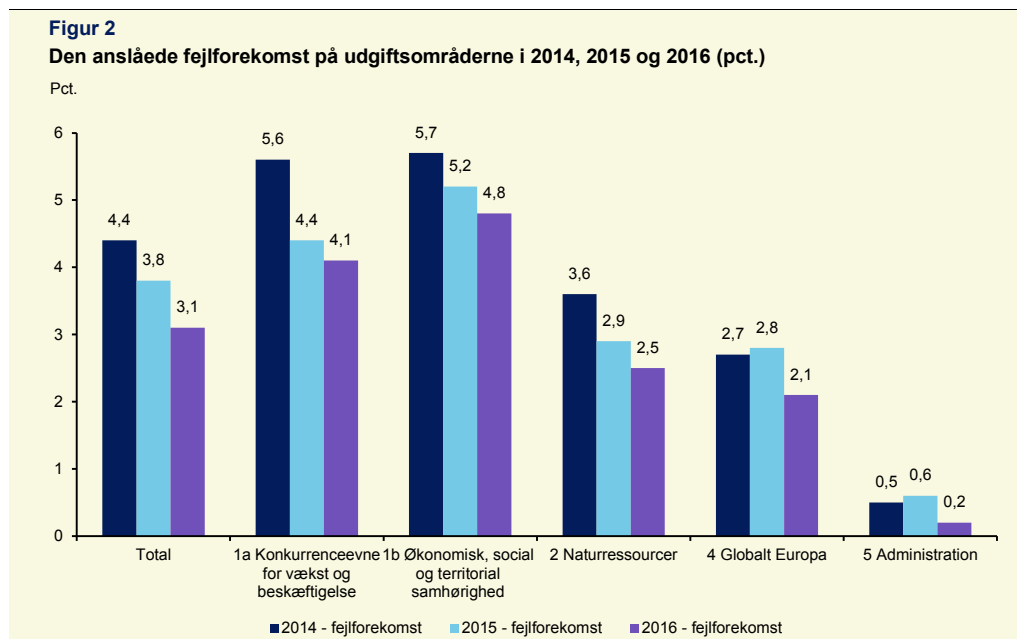
Anm.: I 2015 blev retsgrundlaget for den fælles landbrugspolitik ændret, og Revisionsrettens test af transaktioner omfatter derfor ikke længere krydsoverensstemmelse. I de foregående år indgik krydsoverensstemmelsesfejl i beregningerne. Krydsoverensstemmelsesfejl bidrog i 2014 med 0,6 procentpoint til den anslåede fejlforekomst på udgiftsområde 2 Naturressourcer. I årene 2011-2014 bidrog de med 0,1-0,2 procentpoint til den samlede anslåede fejlforekomst.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2016 (2017/C 322/19).

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig, indberettes til OLAF, *Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig*, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne.

Faldet i fejlraten over tid, samt stabiliseringen de seneste år afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været forbedringer i overvågnings- og kontrolforanstaltningerne samt regelforenkligning. Revisionsretten konstaterer således også, at Kommissionen og medlemslandenes korrigerende foranstaltninger har haft en positiv effekt på fejlraten. Såfremt der i 2016 ikke var blevet anvendt korrektioner, ville fejlraten have været 4,3 pct. i stedet for 3,1 pct. Fejlniveauet er dog fortsat over væsentlighedstærsklen.

Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlratere er inden for udgiftskategori 1b økonomisk, social og territorial samhørighed (4,8 pct.) og udgiftskategori 1a konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse (4,1 pct.), *jf. figur 2*.

Anm.: Revisionsretten giver ikke en specifik vurdering af udgiftsområde 3 (sikkerhed og medborgerskab) og heller ikke de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

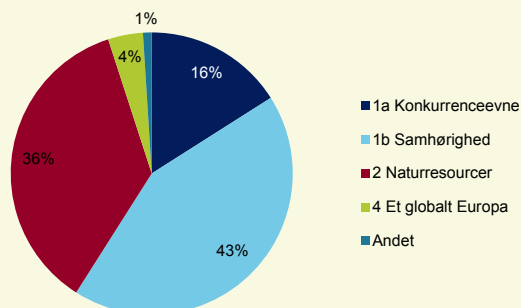
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2016 (2017/C 322/19).

Der er sket et fald inden for alle udgiftsområder sammenlignet med de foregående år. Den anslåede fejlrate er faldet med mellem 0,3 og 0,7 procentpoint.

Udgiftsområder, hvor ansvaret for forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemslandene vejer særligt tungt i den samlede fejlrate. Det drejer sig om udgiftskategorierne 1b økonomisk, social og territorial samhørighed samt udgiftskategori 2 naturressourcer, som udgør hhv. EU's samhørighedspolitik samt den fælles landbrugspolitik. Disse udgifter udgør størstedelen af budgettet (ca. 75 pct.) og forklarer sammenlagt 82 pct. af den samlede fejlrate, *jf. figur 3*.

Figur 3

Udgiftsområdernes andel i den samlede estimerede fejlforekomst (2016)

Anm.: Revisionsretten giver ikke en specifik vurdering af udgiftsområde 3 (sikkerhed og medborgerskab) og heller ikke de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

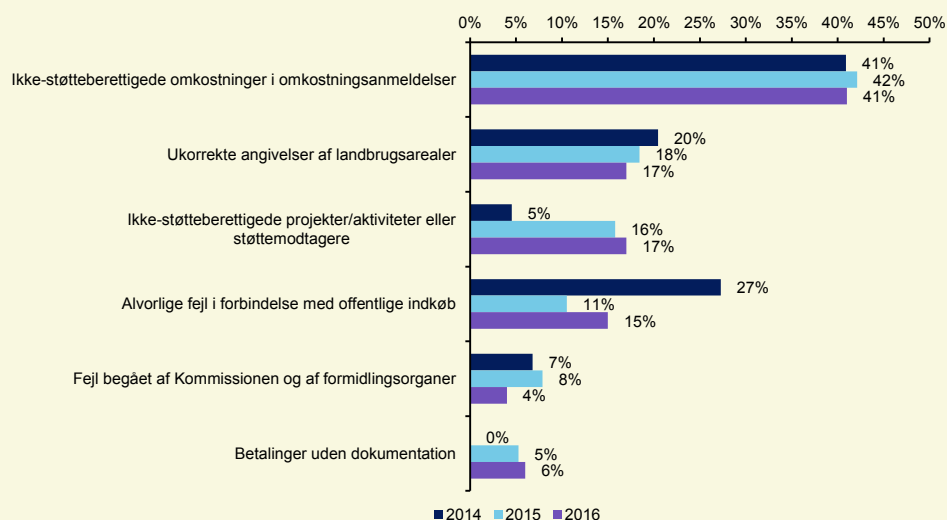
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2016 (2017/C 322/19).

Udgiftsområde 1b økonomisk, social og territorial samhørighed er EU-budgettets næststørste og har den højest anslåede fejlforekomst (4,8 pct.). Dette område leverer derfor det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst (43 pct.). Naturressourcer er EU-budgettets største udgiftsområde og bidrager med en fejlforekomst på 2,5 pct. også væsentligt til den samlede anslåede fejlforekomst (36 pct.). Denne fordeling svarer overordnet til revisionsresultaterne fra 2014 og 2015.

Figur 4 viser de mest hyppige fejltypen konstateret af Revisionsretten samt deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

Figur 4

Forskellige fejltypers andel i den samlede estimerede fejlforekomst (2014, 2015 og 2016)

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2016 (2017/C 322/19).

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst kommer stadig fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser), som udgør 41 pct. af den samlede anslåede fejlforekomst. To andre bidrag til den anslåede fejlforekomst kommer fra ukorrekte arealangivelser fra landbrugere (17 pct.) og ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (17 pct.).

Revisionsretten peger samtidig på en klar sammenhæng mellem *udgiftstyper* og fejlforekomst. Der sondres her mellem *godtgørelsesordninger*, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse, og *rettighedsordninger*, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt. Revisionsretten anslår, at fejlforekomsten er mere end tre gange så høj for godtgørelsesordninger (4,8 pct.) som for rettighedsordninger (1,3 pct.). Revisionsretten konstaterer, at jo mere komplekse oplysninger, der kræves af støttemodtagere, desto større er risikoen for fejl.

I lighed med 2014 og 2015 konstaterer Revisionsretten på tværs af udgiftskategorierne, at transaktionerne under direkte forvaltning, som eksempelvis forskningsprogrammerne, er lige så fejlbehæftede som transaktionerne under delt forvaltning. Det er altså i højere grad godtgørelses- og rettighedsordningernes forskellige risikomønstre end forvaltningsmåden, der har betydning for fejlforekomsten på de forskellige udgiftsområder.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

Udgiftskategori 1a: Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen (ca. 90 pct. af udgifterne), og forsknings- og innovationsprogrammerne udgør 59 pct. af udgifterne.

Hovedparten af fejlene inden for dette område vedrørte ukorrekt beregnede personaleomkostninger, andre ikke-støtteberettigede direkte omkostninger og indirekte omkostninger, som støttemodtagerne havde anmeldt. Tilsammen forklarer disse 80 pct. af fejlraten på i alt 4,1 pct. For så vidt angår personaleomkostninger omfattede fejlene forkerte beregninger, manglende dokumentation samt omkostninger der var påløbet uden for den tilladte periode.

Langt hovedparten blev fundet i omkostningsanmeldelserne skyldtes, at støttemodtagerne havde fejlfortolket de komplekse støtteberettigelsesregler eller havde beregnet deres omkostninger forkert.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen bl.a., at reglerne under Horizon 2020 strømlines yderligere for at reducere den retlige usikkerhed ved at øge anvendelsen af de forenklede omkostningsmuligheder i den reviderede finansforordning.

Udgiftskategori 1b: Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af regional- og bypolitikken (Regionalfonden og Samhørighedsfonden), som udgør 76 pct. af udgifterne og beskæftigelse og sociale anliggender (bl.a. Socialfonden), der tegner sig for de 21 pct.

De vigtigste kilder til fejl på dette udgiftsområde er indførelse af ikke-støtteberettigede udgifter i modtagernes omkostningsanmeldelser (står for 42 pct. af fejlene), som primært skyldes at modtagerne anmelder ikke-støtteberettigede omkostninger. Herefter følger alvorlige fejl i forbindelse med offentlige indkøb (30 pct.). Endelig er alvorlige fejl i forbindelse med udvælgelse af ikke-støtteberettigede projekter, aktiviteter eller modtagere fortsat en væsentlig kilde til fejl under dette udgiftsområde (28 pct.).

Revisionsretten konstaterer, at hvis alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt til at forhindre eller korrigere fejlene, ville fejlforekomsten have været 1,1 pct., dvs. under væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Revisionsretten bemærker, at finansielle instrumenters gennemsnitlige sats for udbetaling til de endelige modtagere var 75 pct. ved udgangen af 2016, hvilket er en væsentlig forbedring ift. 2014 og 2015.

Revisionsretten anbefaler i hovedtræk følgende på samhørighedsområdet:

Kommissionen anbefales at genoverveje de europæiske struktur- og investeringsfondes udformning og gennemførelsesmekanisme, så betalingsniveauerne forbindes med performance.

Kommissionen opfordres til at udnytte erfaringerne fra perioden 2007-2013 og på den baggrund afhjælpe de forhold, der kan forhindre en pålidelig beregning af restrisikorateen, ved at sørge for solid kontrol og forbedret vejledning.

Udgiftskategori 2: Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljøforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den Europæisk Garantifond for Landbruget (Garantifonden) tegner sig for 77 pct. af udgifterne i kategorien, mens 21 pct. af udgifterne kanaliseres gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikter (Landdistriktsfonden).

Den samlede fejlforekomst inden for udgiftskategorien er i 2016 anslået til at være 2,5 pct. Dette udgør et fald fra 2015, hvor den lå på 2,9 pct.

Revisionsretten konstaterer, at der er stor forskel på fejlmønstre og fejltypen mellem Garantifonden og Landdistriktsfonden. Fejlraten for sidstnævnte er således 4,9 pct.⁵, mens den for Garantifonden er 1,7 pct. Til trods for at transaktionerne under Landdistriktsfonden er mere fejlbehæftet end transaktionerne under Garantifonden, så forklarer Garantifonden 52 pct. af fejlraten, mens Landdistriktsfon-

---

⁵ Miljø, klimainsats og fiskeri er ligeledes omfattet af denne opgørelse.

den forklarer 48 pct. af fejlraten på området. Dette skal ses i lyset af den betydelige størrelsesforskel på de to fonde.

For Garantifonden er en for høj angivelse af antallet af støtteberettigede hektarer den hyppigst forekomne fejltype. Det skal dog bemærkes, at denne fejltype er blevet væsentligt reduceret i både antal og omfang, navnlig som følge af den nye definition af permanente græsarealer under den reformerede fælles landbrugspolitik.

For udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri er det ligesom på samhørighedsområdet manglende støtteberettigelse for projektet, modtageren eller udgiften, der forklarer mest. Herefter følger overanmeldt eller ikke-støtteberettiget arealangivelse.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen bl.a. følgende:

Kommissionen opfordres til at gennemgå betalingsorganernes tilgang til klassificering og ajourføring af arealkategorier og til udførelse af de nødvendige krydskontroller med henblik på at reducere risikoen for fejl i den grønne betaling.

Kommissionen rådes ligeledes til at vejlede og udbrede bedste praksis blandt nationale myndigheder for sikre, at deres kontroller identificerer forbindelser mellem ansøgere og andre interessenter, der er involveret i de støttede projekter.

Udgiftskategori 4: Et globalt Europa

Denne udgiftskategori udgør udgifterne til EU's udenrigspolitik, støtte til (potentielle) kandidatlande og humanitær bistand. Midlerne forvaltes direkte af Kommissionen eller indirekte af modtagerlandene eller internationale organisationer gennem en række forskellige samarbejdsinstrumenter og støtteordninger. Udgiftsområdet tegner sig alene for 4 pct. af den samlede fejlrate, og den anslåede fejlforekomst inden for kategorien er faldet fra 2,8 pct. i 2015 til 2,1 pct. i 2016.

Hyppige fejltyper inden for denne udgiftskategori består af fejl, hvor der manglede afgørende dokumentation (37 pct.). Herudover vedrører fejlforekomsten fortrinsvis udgifter, der ikke er afholdt eller ikke er støtteberettigede.

Revisionsretten anbefaler bl.a., at Kommissionen udvikler et risikoindeks for bedre at kunne måle fejlenes effekt samt arbejder for at forbedre kompetencerne hos revisionsmyndighederne i lande, der modtager førtiltrædelsesstøtte.

Udgiftskategori 5: Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Udgifter til lønninger, pensioner og tillæg udgør samlet set ca. 60 pct. af udgifterne. Udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og it tegner sig for resten. Den anslåede fejlprocent for udgiftsområdet var 0,2 pct.

Revisionsretten anbefaler bl.a., at Europa-Parlamentet styrker sin overvågning af de politiske partiers anvendelse af budgetbevillinger.

Udkast til Rådets henstilling

Udkastet til Rådets henstilling indeholder Rådets bemærkninger til alle kapitlerne i Revisionsrettens årsberetning samt kommentarer til Revisionsrettens rapport om EU's agenturer og fællesforetagender.

Hovedfokus i henstillingen ligger på de konklusioner og anbefalinger fra Revisionsretten, der knytter sig til gennemførelsen af EU-budgettets store udgiftsprogrammer samt indtægter, som er omfattet af revisionserklæringen. Bemærkninger til kapitlerne om opnåelse af resultater via EU-budgettet samt den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, der ikke er omfattet af selve revisionserklæringen, er ligeledes inkluderet i såvel årsberetningen som Rådets henstilling.

Revisionserklæringen

I det generelle afsnit om revisionserklæringen hilser Rådet den faldende fejlrate velkommen, idet man beklager, at der med 3,1 pct. samlet set er tale om en fejlrate over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Det hilses også velkomment, at der for første gang siden 1994 er afgivet en erklæring med forbehold frem for en afkræftende erklæring. Rådet bemærker dog, at der fortsat ses væsentlige fejlreter på godtgørelsesordningerne sammenlignet med rettigheidsordninger, der som helhed ikke vurderes væsentligt fejlbehæftet.

Rådet ser med tilfredshed på Revisionsrettens positive erklæringer om regnskabet og de underliggende transaktioner vedr. indtægter,

Rådet anerkender de igangsatte tiltag hos medlemsstaterne og Kommissionen og ser med tilfredshed, at arbejdet er begyndt at bære frugt. Rådet opfordrer medlemsstaterne til fortsat at samarbejde tæt sammen med Kommissionen. Rådet byder yderligere regelforenklingsinitiativer velkommen.

Kommissionen opfordres desuden til at foretage uddybende analyser af de områder, hvor fejlraten vedbliver at være særligt høj samt af de grundlæggende årsager hertil.

Den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

Rådet understreger, at budgettet skal være stabilt og forudsigeligt. Kommissionen opfordres derfor til at forbedre kvaliteten af sine forudsigelser, således at brug af ændringsbudgetter og specialinstrumenter begrænses.

Rådet noterer sig det svage afløb på strukturfondene og anerkender, at der kan ventes et øget betalingspres i de kommende år. Dog ser Rådet med bekymring på de stigende udestående forpligtelser (RAL) og opfordrer Kommissionen til fortsat

at overvåge dette samt præsentere transparente langsigtede skøn over udestående betalingsforpligtelser, betalingsbehov og annulleringer.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Rådet anerkender betydningen af en solid resultatramme for den gode anvendelse af EU-midler samt for evalueringen af programmets funktion.

Rådet hilser Revisionsrettens arbejde på området velkommen, og inviterer retten til at udbrede sine undersøgelser til alle udgiftsområder.

Rådet understreger, at opbygningen af en resultatramme bør balancere omkostningerne over for gevinsterne herved, herunder at antallet af indikatorer skal sikre tilstrækkelig relevant data, samtidig med at nye administrative byrder undgås.

Rådet opfordrer Kommissionen til fortsatte forbedringer af dens resultataf rapportering.

Udgiftskategori 1a Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Rådet hilser i sin henstilling velkomment, at fejlraten på denne udgiftskategori er faldet. Rådet beklager imidlertid, at fejlraten på 4,1 pct. stadig er betydeligt over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Rådet noterer sig med beklagelse Revisionsrettens konklusion om, at fejlraten kunne have været 1,2 procentpoint lavere, hvis Kommissionen eller uafhængige revisorer havde gjort bedre brug af al tilgængelig information før udbetaling af midlerne.

Kommissionen opfordres til at fortsætte sin indsats med at adressere årsagerne til fejlene med særligt fokus på de programmer, hvor fejlraten vedbliver at være høj.

Rådet noterer sig, at den bagvedliggende årsag til de fleste fejl er fejltolkning af komplekse støtteregler og byder i det lys Kommissionens simplificeringstiltag velkommen.

Udgiftskategori 1b Økonomisk, social og territorial samhørighed

Rådet hilser velkomment, at fejlraten inden for denne udgiftskategori er faldet, men beklager at fejlraten på 4,8 pct. stadig er betydeligt over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Rådet opfordrer Kommissionen og nationale myndigheder til tage yderligere skridt til at sikre en reduktion af fejlraten. Rådet understreger, at forenklingstiltag samt de tilpasninger, der skete med 2014-2020 programmet, burde føre til lavere fejlratener i de kommende år.

Rådet er bekymret over, at fejlraten ville have været 3,7 procentpoint lavere, hvis nationale myndigheder havde gjort bedre brug af alle tilgængelige oplysninger.

Kommissionen og medlemslandene opfordres til fuldt ud at udnytte alle muligheder for forenkling og til at undgå unødigt kompleksitet eller administrative byrder.

Udgiftskategori 2 Naturressourcer

Rådet hilser velkomment, at fejlraten er faldet, men beklager, at fejlraten på 2,5 pct. er over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Rådet hilser velkomment, at fejlraten på den del af udgiftskategorien, der vedrører Garantifonden, ligger under væsentlighedstærsklen på 2 pct., idet man noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at fejlraten kunne have været 0,5 procentpoint lavere, hvis nationale myndigheder havde gjort bedre brug af alle tilgængelige oplysninger.

Rådet hilser velkomment, at fejlraten på den del af udgiftskategorien, der vedrører Landdistriktsfonden, er faldet, idet man beklager, at fejlraten på 4,9 pct. fortsat ligger betydeligt over væsentlighedstærsklen på 2 pct. Rådet ser endvidere med beklagelse på Revisionsrettens konklusion om, at fejlraten kunne have været 1,5 procentpoint lavere, hvis nationale myndigheder havde gjort bedre brug af alle tilgængelige oplysninger.

Udgiftskategori 4 Global Europa

Rådet noterer sig, at fejlraten for denne udgiftskategori er 2,1 pct.

Rådet noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at fejlraten kunne have været 0,7 procentpoint lavere, hvis Kommissionen eller uafhængige revisorer havde gjort bedre brug af al tilgængelig information før udbetaling af midlerne.

Rådet noterer sig, at Revisionsretten fandt visse kontrolsvagheder i to generaldirektorater, som var årsag til fejl. Rådet hilser Revisionsrettens anbefalinger velkommen og opfordrer Kommissionen til at implementere disse effektivt.

Udgiftskategori 5 Administration

Rådet noterer sig med tilfredshed, at fejlraten er under den fastsatte væsentlighedstærskel på 2 pct. Rådet beklager dog, at der er fundet svagheder i Europa-Parlamentets kontrol af midler til de politiske grupper.

Rådet noterer sig Revisionsrettens evaluering af implementeringen af reduktionen i stillingsfortegnelsen på i alt 5 pct. i perioden 2013-2017. Rådet beklager, at ikke alle institutioner, organer og agenturer har nået reduktionsmålet og opfordrer disse til snarest muligt at tage de nødvendige skridt.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets dechargehenstilling indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe beslutning om afgivelse af decharge på plenarforsamlingen i april 2018.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom alt korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingssituationen

Der er et generelt ønske i Rådet om at se en nedbringelse af fejlraten, ligesom der er generel enighed om, at EU-budgettet skal skabe resultater. Der er imidlertid forskellige opfattelser af, hvor positivt et billede, der med Revisionserklæringen for 2016 er grundlag for at tegne, og dermed forskellige opfattelser af den rette overordnede tone i henstillingen samt hvilke midler, der skal tages i brug for at nedbringe fejlraten.

Der er generelt blevet modtaget positivt, at fejlratene i 2016 er lavere end i de foregående år. Der er også generelt blevet modtaget positivt, at Revisionsretten for første gang siden 1994 afgiver en erklæring med forbehold frem for en afvisende erklæring. En større gruppe lande finder, at disse fremskridt og de administrative forbedringer, der antages at ligge bag, bør fremhæves centralt henstillingen. En anden gruppe af lande, herunder Danmark, finder det vigtigt, at henstillingen fortsat formuleres tilpas kritisk, henset til at fejlraten både samlet set og på de fleste udgiftsområder fortsat er for høj. Det er desuden opfattelsen hos denne gruppe af lande, at den forbeholdsbelagte revisionserklæring ikke ændrer på, at fejludbetalingerne fortsat er koncentreret på de samme udgiftsområder og udgiftstyper.

En mindre gruppe lande i Rådet arbejder sammen med Danmark om at få indarbejdet konkrete tiltag i henstillingen med henblik på en revisionserklæring med færre forbehold. Dette omfatter bl.a. behovet for simplificering og fortsatte analyser af områder med en konstant høj fejlrate. På den anden side er der imidlertid en

større gruppe lande, som i højere grad ønsker at bevare status quo, og hellere ser fremhævet en anerkendelse af, at de igangsatte indsatser i Kommissionen og medlemsstaterne nu har båret frugt.

Henstillingen forventes vedtaget med et stort kvalificeret flertal.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for tiende år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Revisionsretten giver en positiv erklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende egne indtægter samt betalingerne på administrationsområdet og den del af udgiftskategorien ”naturressourcer”, der vedrører markedsstøtte og direkte støtte.

Regeringen finder det derimod ikke tilfredsstillende, at Retten har måttet afgive en negativ erklæring om betalingerne på udgiftsområderne 1a ”konkurrence for vækst og beskæftigelse”, 1b ”økonomisk, social og territorial samhørighed”, 2 ”naturressourcer” (både som helhed og for den del, der vedrører udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri) samt 4 ”et globalt Europa”, hvor fejlratene ligger over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Dette har gennem årene medvirket til at vanskeliggøre en tilfredsstillende implementering af budgettet. Det bemærkes, at kompleksiteten resulterer i fejl både på områder forvaltet direkte af Kommissionen og på de udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem medlemslandene og Kommissionen.

Det er en fortsat prioritet for regeringen, at der arbejdes hen imod en revisionserklæring med færre forbehold. Det er i det lys positivt, at fejlraten for 2016 er forbedret sammenlignet med de seneste år, samt at Revisionsretten for EU's 2016-regnskab for første gang siden 1994 afgiver en erklæring med forbehold frem for en afkræftende erklæring for betalingerne som helhed.

Regeringen mener, at der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af budgettet. Regeringen lægger derfor vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes i arbejdet hen imod en mere retvisende gennemførelse af EU's budget. Det noteres derfor også med tilfredshed, at indsatsen med at foretage finansielle korrektioner overordnet set har haft en positiv effekt på den estimerede fejlrate.

Regeringen bemærker dog, at det er vigtigt, at Kommissionen fokuserer sin indsats på udgiftsområder (og medlemslande), hvor der konstateres fejlrate væsentligt højere end 2 pct. Det må i den forbindelse også sikres, at krav om stadig mere

kontrol står mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Det er derfor ligeledes en prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere.

Det bemærkes i øvrigt, at den estimerede fejlrate ikke kan fortolkes som tegn på svig mod EU-budgettet. Fejl opstår, når støttemodtagere ikke overholder reglerne, mens der ved svig er tale om en forsætlig vildledning, som først kan kvalificeres som svig efter en retlig procedure.

Regeringen har forhandlingerne særligt haft fokus på fire prioriteter. For det *første*, at det tydeliggøres, at Revisionsresultatet trods fremskridt kalder på yderligere forbedringer.

For det *andet* har regeringen arbejdet for, at alle relevante aktører er deres ansvar bevidst, herunder at både Kommissionen og medlemsstaterne skal udnytte alle tilgængelige oplysninger for at forebygge, opdage og korrigere fejl.

For det *tredje* har regeringen særligt arbejdet for, at der fokuseres på de underliggende årsager til fejlene, hvor særligt behovet for simplificerende tiltag er blevet understreget. I den forbindelse har regeringen også haft fokus på, at der sikres et rimeligt forhold mellem kontrol og forenkling.

For det *fjerde* har regeringen arbejdet for, at der kommer øget fokus på de områder, hvor der er særlig høj fejlforekomst og på de særligt udbredte fejltyper.

Det er regeringens opfattelse, at disse synspunkter i vid udstrækning er afspejlet i Rådets henstilling. Regeringens finder det på den baggrund hensigtsmæssigt, at man fra dansk side tilslutter sig Rådets henstilling og anbefalingen om, at Europa-Parlamentet giver decharge til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2016.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Revisionsrettens årsberetning for 2016 har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for mødet i ECOFIN den 7. november 2017.

Dagsordenspunkt 3: Retningslinjer for EU-budgettet i 2019

1. Resume

Rådet vil i lighed med tidligere år drøfte samt vedtage rådskonklusioner om Rådets prioriteter for EU's budget i 2019.

Rådet ventes at opfordre Kommissionen til at sikre en balance mellem respekt for allerede indgåede forpligtelser og hensynet til at kunne finansiere uforudsete udgifter. Rådet ventes ligeledes at opfordre Kommissionen til at forbedre sine prognoser for implementeringen af budgettet, samt til at strømline processen for fremsættelse af ændringsbudgetter og begrænse antallet til et minimum. Rådet vil forventeligt også opfordre EU-institutionerne til ikke at forhøje de administrative udgifter.

Fsva. fremsættelsen af budgetforslaget forventes det, at Rådet vil forlange ledsagende, forklarende dokumenter, samt lægge vægt på at forligsproceduren kun skal omhandle forhandlinger om EU's budget for 2019 og at andre emner derfor ikke bør diskuteres.

Regeringen agter at tilslutte sig det foreliggende udkast til retningslinjer for EU's 2019-budget.

2. Baggrund

Rådet vil have en drøftelse af Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid, før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2019.

EU-landene forventes at kunne opnå enighed om konklusionerne på Rådsmødet den 20. februar 2018.

3. Formål og indhold

Det forventes, at Rådet vil lægge vægt på, at EU's budget for 2019 imødekommer både gamle og nye prioriteter. Disse prioriteter kredser især om fremme af vækst og beskæftigelse, adressering af humanitære såvel som sikkerhedsudfordringer, herunder også migrationsindsatsen, og fortsat gennemførelse af initiativer under den nuværende programperiode. På den baggrund lægges der vægt på, at den flerårige finansielle ramme overholdes med tilstrækkelig margen i hver udgiftskategori, at der sker en retvisende og realistisk budgettering, og at der prioriteres blandt EU's formål. Fra Rådets side forventes der samtidig at blive lagt vægt på, at EU-budgettet respekterer allerede indgåede forpligtelser.

I lyset af budgetmæssige begrænsninger i flere medlemsstater, forventes det, at Rådet vil opfordre Kommissionen til at forbedre sine prognoser, så medlemslandene har bedre muligheder for at forudsige deres bidrag til EU. Fsva. budgettets indtægtsside forventes Rådet at opfordre Kommissionen til at strømline processen for fremsættelsen af ændringsbudgetter og begrænse antallet til et minimum. Det forventes også understreget, at Kommissionen har et ansvar for at overholde det aftalte budget.

Rådet forventes også at opfordre Kommissionen til at tage højde for de nødvendige omkostninger forbundet med implementeringen af fremtidige EU's initiativer. Ligeledes forventes det, at Rådet lægger vægt på en tæt kontrol med udviklingen i niveauet af uindfrie forpligtelser (RAL).

Det forventes endvidere, at Rådet vil opfordre Kommissionen til fortsat at kontrollere overensstemmelsen mellem de godkendte forpligtelsesbevillinger og udviklingen af betalingsbevillinger for programmer under den nuværende MFF (2014-2020). Overvågningen af denne udvikling har til formål at foregribe en fremtidig ophobning af ubetalte regninger fra programperioden.

Herudover forventes Rådet at komme med specifikke anbefalinger for en række konkrete områder relateret til 2019-budgettet, herunder:

Ledsagende dokumenter til forslag til EU's budget: Det forventes, at Rådet vil understrege vigtigheden af, at de forklarende dokumenter vedrørende blandt andet budgetteringsforudsætninger, som ledsager EU's budget for 2019, er så transparente, lettilgængelige og præcise som muligt.

Interinstitutionelt samarbejde: Rådet ventes at minde alle tre institutioner om, at det primære formål med forligsproceduren er at forhandle EU's budget for 2019. Det bør undgås at diskutere emner, der ikke direkte vedrører EU's 2019-budget.

Administration: Rådet forventes at opfordre EU-institutionerne til at reducere eller i det mindste ikke at forhøje de administrative udgifter. Som følge af afslutningen på institutionernes forpligtelse til at reducere antallet af ansatte med 5 pct. mellem 2013 og 2017, forventes det, at Rådet vil lægge op til en fortsat monitorering af niveauet.

Agenturer: Det forventes, at Rådet i lighed med tidligere år vil understrege behovet for retvisende budgettering af bevillingerne til agenturer for at undgå tidligere års tendens til overbudgettering.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådets konklusioner har ingen statsfinansielle konsekvenser. De statsfinansielle konsekvenser af EU's budget for 2019 afhænger af det endelige budget, som forventes vedtaget i november 2018.

Rådets konklusioner medfører ikke samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene er overordnet delt i to grupper af lande. På den ene side lægger en gruppe af lande vægt på budgetdisciplin og sikring af tilstrækkelig margin til finansiering af uforudsete udgifter. På den anden side lægger en gruppe af lande vægt på, at bevillinger til samhørighedspolitikken prioriteres.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger afgørende vægt på overholdelse af de aftaler, der er fastlagt i den flerårige finansielle ramme.

Fra dansk side lægges desuden stor vægt på,

- at der sikres en tilstrækkelig margin til uforudsete udgifter, således at ekstra udgifter kan håndteres inden for de fastsatte udgiftslofter
- at budgettet for 2019 afspejler de konsolideringsbestrebelsers, der finder sted i medlemslandene
- at EU-budgettets udgifter prioriteres til områder, der skaber europæisk merværdi

På den baggrund forventes det, at man fra dansk side kan tilslutte sig det foreliggende udkast til retningslinjer for EU's 2019-budget.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.